

KRŠĆANI S RIBNJAKA

Alan Vincent

KRŠĆANI S RIBNJAKA

Alan Vincent

Približno procijenjeno vrijeme za čitanje: 28 minuta

Sažetak: Nadovezujući se na priču o čovjeku na ribnjaku Bethesdi koji je bolovao 38 godina, Alan Vincent opisuje današnju kršćansku Crkvu: kršćani leže oko ribnjaka na svojim izgovorima – zašto ne vjeruju u iscjeljujuću Božju silu. Ali Isus je bolesniku zapovjedio da ustane i hoda u vjeri! Pred kršćanima je izazov da donesu takvu odluku.

Biblijski stihovi: Ivan 4:46,47; Ivan 4:48-50; Ivan 5:5-8; Ivan 4; Ivan 5; Ivan 6:28; Ivan 14:12.

KRŠĆANI S RIBNJAKA

Alan Vincent

Otvorite sa mnom 6. poglavlje Ivana. Isus je upravo čudesno nahranio 20,000 ljudi. Upravo je hodao po vodi i onda Mu, u 28. stihu, priđoše neki ljudi:

Što da činimo – upitaše Ga nato – da radimo djela koja Bog hoće?

Nije jasno na engleskom, a vjerojatno nije ni na njemačkom. Ali na grčkom oni zapravo ovako pitaju:

«Kako vršenje Božjih djela može postati naše zanimanje?»

Mogao bih otići nekome i upitati:

«Što trebam učiniti da postanem liječnik?»

Ovako je to pitanje postavljeno na grčkom:

«Što moram učiniti da se mogu baviti medicinom?»

Grčka riječ se odnosi na praksu, zanimanje, posao i profesiju. Ukoliko želite postati liječnik, potrebno vam je barem 9 godina studirati različite predmete. Ako želite raditi kao električar, morate učiti barem 3 godine. Ali oni postavljaju pitanje: Što moram učiniti da postanem osoba koja neprekidno vrši Božja djela? Drugim riječima, biti netko tko je rijeka iz koga i kroz koga Bog teče. Ukoliko studirate medicinu, imate mnogo predmeta. A Isus odgovara:

«Ako želite vršiti Božja djela, raspored ima samo jedan predmet. Morate učiniti samo jedno: morate vjerovati u Onoga koji je poslao Isusa.»

Morate vjerovati u Isusa. To je jedini predmet. Ako se možete kretati u vjeri, možete činiti Božja djela. Ova riječ znači «držati se, prijanjati», «predati se pouzdajući se», «pričvrstiti se kao ljepilo». Isus je rekao:

«Ako naučite prijanjati uz ono što govorim, ako se držite Mene u svakoj kušnji i teškoći, kada sve drugo viče NE NE NE, ali vi se držite Božje Riječi i kažete DA DA DA, ako napredujete u školi vjere, tada možete činiti Božja djela.»

To nije za vas. To je za Austriju. Amen?

Otvorimo 4. poglavlje Ivana. Ivanovo evanđelje je napisano 30 ili 40 godina poslije ostalih evanđelja. Ostala 3 evanđelja su napisana za evangeliziranje svijeta, a Ivanovo je napisano za evangeliziranje Crkve. On piše trećoj ili četvrtoj generaciji kršćana. Naučili su jezik, čak su i teologiju unaprijedili. Ali je nevolja u tome što više nemaju nikakvu moć.

Halo, čujete li me?

Ivan piše svoje evanđelje kako bi ispravio taj nedostatak. U svom se evanđelju služi gotovo novim materijalom. Razvija ga na 8 čuda. Ona služe kao kostur na kojem gradi cjelokupno učenje Ivanovog evanđelja. I ne samo da su predivna ta čudesa, nego nas poučavaju i nekim važnim načelima. Ako želite doći do dubljeg značenja čuda, morate čitati učenje o obje strane čuda. U 4. poglavlju Ivana imamo dva čuda,

jedno odmah iza drugog, jer govore jednu poruku, poučavaju nas o jednoj istini. I to je istina koju Bog želi da uhvatimo večeras. U 4. poglavlju, upravo prije tih čudesa, vidimo ženu na zdencu. Imala je pet muževa, čovjek sa kojim sada živi nije joj muž. Žena je u očajnom stanju, moralno uništena. Religiozna, ali potpuno zbunjena. Vapi za ljubavlju većom od one koju joj može pružiti čovjek. I u njenoj očajničkoj potrebi Isus joj dolazi i govori da joj može dati vode koja će u njoj postati izvorom vode što struji u vječni život. Jednostavnošću djeteta ona kaže:

«Gospode, daj mi te vode!»

I istoga trena ta zbunjena žena postaje rijeka života svom gradu. Da takva žena dođe u našu crkvu mi bismo rekli:

«Pa, njoj trebaju barem 3 godine psihijatrijskog liječenja da preboli sve što je bilo razareno u njoj. Vjerojatno ima stotine demona – treba joj oslobođenje.»

I stavimo je u zadnji red da uči slijedećih pet godina. Do tada bi sva vatra izašla iz nje. Ali ova je žena vjerovala i primila tako da je rijeka života odjednom počela teći.

Govori po svom rodnom gradu:

«Dođite i vidite čovjeka koji mi je rekao sve što sam ikada učinila!»

I cijeli se grad obrati.

U 5. poglavlju Ivana nailazimo na stručnjake: doktore Zakona, književnike i farizeje. Oni raspravljaju i razmatraju Božju Riječ. Slušaju Isusa i gledaju nijanse grčkog i hebrejskog. I u jednakoj su prilici da izravno čuju Riječ Isusa Krista, ali oni ne primaju ništa. Isus im govori:

Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za ME!

A iz njih ne teče ništa osim pitanja, pitanja, pitanja...

Znate, otkrio sam nešto otkada dolazim u Austriju: nakon svakog predavanja imamo cijeli red ljudi koji mi dolazi i uvijek govore isto:

«Oprostite, imam pitanje.»

To se događa svaki put. Neka pitanja su u redu, ali to mi pokazuje intelektualnu sklonost austrijskih umova. Čujte me, raspravljamo o teologiji umjesto da zgrabimo moć. Nemojte živjeti u 5. poglavlju Ivana, živite u 4. poglavlju i osvojite vaš grad za Boga.

Večeras vas želim pitati gdje se vi nalazite između ova dva ekstremno suprotna načina primanja Božje Riječi. Hoćete li je uhvatiti jednostavnom dječjom vjerom ili ćete rasuđivati svoj put ka slaboj vjeri koja naposljetku neće postići ništa. Kojim putem želite ići?

U sredini se nalaze dva čuda. Želim da ih sada pročitamo. Ivan, 4. poglavlje, 46. i 47. stih:

Tu se nalazio neki kraljevski činovnik komu je sin bolovao u Kafarnaumu. Kad ču da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ode k Njemu te Ga zamoli da siđe i ozdravi mu sina, jer bijaše na umoru.

Vidite, taj je čovjek bio uvjeren da nije mogao ništa učiniti. Njegova jedina nada je bila da dođe do Isusa, fizički Ga dovuče do postelje svog sina na umoru i nadao se da će Isusova vjera učiniti nešto za njegovog sina. Kada dođe sav žalostan i zabrinut, Isus mu ovako odgovara u 48. stihu:

Ako ne vidite čudesne znakove, vi nipošto nećete vjerovati.

To je vrsta vjere koja može djelovati kada je Bog već došao. Na velikim sastancima na kojima teče Božja sila ta vrsta ljudi može vjerovati zbog atmosfere koja već postoji. U toj situaciji oni mogu posegnuti, dotaknuti Boga za iscjeljenje i osjetiti silu Božju. Ja to zovem «vjera velikog sastanka». To je vjera koja djeluje kada je probuđenje već došlo. To je vjera koja djeluje razumom zbog onog što vidi da se događa drugim ljudima. Ali mnogi su problemi vezani uz tu vrstu vjere. Djeluje samo kada netko drugi ima vjeru da učini da se stvari događaju. I kao drugo, kada napuste atmosferu velikog sastanka i vrate se uobičajenom svakodnevnom životu, većina tih ljudi izgubi iscjeljenje koje su dobili na velikom sastanku. To je činjenica. Ako ga dobijete na velikom sastanku zbog nečije tuđe vjere, ponovno ga izgubite nakon sastanka. Isus se obraća tom čovjeku sa 5 riječi:

Idi! Tvoj je sin živ!

Stjerao ga je u kut. Što će on učiniti? Hoće li nastaviti inzistirati da Isus dođe upotrijebiti svoju vjeru za njega? Ili će se okrenuti i otići iz fizičke Isusove prisutnosti, dok sve što ima je nekoliko riječi koje je Bog rekao? Drugim riječima: morat će početi hodati na Riječi. I tako on donosi odluku. Okreće se od Isusa i počinje hodati na Riječi:

Idi! Tvoj je sin živ!

Na početku puta kući ne osjeća se nimalo drugačije. Njegove se okolnosti nisu promijenile. Sve što ima je nekoliko riječi od Boga i odlučuje obraditi te riječi u svom duhu. Nakon što je prešao milju ili dvije on ponavlja riječ: Idi! Tvoj je sin živ! Riječ počinje prodirati u njega, počinje nešto činiti u njegovom duhu. On se počinje mijenjati. Osjeća se manje očajno i manje zabrinuto za svog sina. Nada se počinje širiti. Dok nastavlja, postaje jači i vjera počinje rasti. Dok vjera raste njegov se stav mijenja, briga i uznemirenost nestaju s njegovog lica. Počinje se osmjehivati. Radost se pojavljuje u njegovim očima. Korak mu se mijenja, počinje plesati: Idi! Tvoj je sin živ! Kada ga, konačno, kod kuće dočekaju, on nije nimalo iznenađen što čuje da mu je sin već iscijeljen.

Dopustite da idem pravo u Ivanovo 5. poglavlje. Ovo je sve jedno neprekinuto učenje. Stoga, zapnimo. «Vjera velikog sastanka» može djelovati samo na velikim sastancima. Ova vrsta vjere djeluje samo kada je netko drugi učinio da se dogodi. Ali, vidite, imamo problem u Austriji. Nemamo silno probuđenje koje zahvaća zemlju. I tako «vjera velikog sastanka» neće ništa proizvesti. Nama je ovdje potrebna pokretačka vjera. Postoji vrsta vjere koja koristi kada Božja sila radi. Ali postoji druga vrsta vjere koja čini da se stvari događaju kada se još ništa nije pojavilo. A upravo je ta vrsta vjere nama potrebna. I to nam Bog želi dati u moćno Isusovo ime. To je vjera koja ČINI da se stvari događaju. Ne vjera koja dobija samo kada su se stvari već dogodile.

Otvorite 5. poglavlje Ivana. Čitamo da je poslije toga bio blagdan. Vjerojatno je to bio blagdan Pentekosta. Bio je to blagdan Židova i Isus uziđe u Jeruzalem. Tamo se u Jeruzalemu pored Ovčjih vrata nalazi ribnjak koji se hebrejski zove Bethesda. Ima pet trijemova. Nemam vremena ulaziti u sve ovo. Ali za mene je ovo jasna slika Crkve. Ovčja vrata su mjesto na kojem sa okupljaju ovce. Postoji pet stupova i svod –

slika peterostruke službe koja pokriva Crkvu. Zove se kuća milosrđa ili ljubavi. Tada nailazimo na nešto neobično. To je ribnjak. Ukoliko čitate neke opise Crkve u Bibliji u proroku Ezekielu ili Otkrivenja, otkrit ćete da je Crkva predstavljena kao rijeka koja izvire ispod prijestolja. Rečeno nam je da je to rijeka života koja donosi život kuda god prolazi. To je biblijska slika Crkve. Teče u puste predjele. Teče tamo gdje nema života i kuda god ide stvara život. Stabla su pokraj rijeke i ta stabla nude iscjeljenje narodima.

Na ovoj je slici nešto pogrešno. Rijeka se pretvorila u ribnjak. Umjesto da teče nekamo, nikamo ne ide. I gledajući zapažate da se stanje čak i pogoršava. Jer oko ribnjaka leži mnoštvo bolesnih ljudi. Slijepi, hromi, paralizirani koji čekaju da izbije voda. To je filozofija kršćanstva ribnjaka. Mi ne možemo učiniti ništa do magičnog trenutka kada će se Bog pokrenuti. Sve što možemo učiniti je da dođemo na naše kršćanske sastanke. Ljudi dolaze u crkvu u raznim vrstama duhovnog, emocionalnog i fizičkog stanja. Evo, ova gospođa. Imala je razarajući razvod i duboko je ranjena. Tako je usamljena i izgubljena i Bog je spasi. Ona ulazi šepajući. Svi je vole i govore joj:

«Jadna, draga. Samo lezi ovdje i raskomoti se.»

Ona se pridružuje ostalim hromima oko ribnjaka. Tako su ljubazni i milosrdni. Uživamo u zajedništvu, ništa nam se ne događa, imamo krasan sastanak pokraj ribnjaka, onda ćemo se poljubiti na rastanku i odlazimo doma. I samo nastavljamo tako, sastanak za sastankom. A ljudi koji su bili povrijeđeni prije deset godina i dan danas nose iste rane. Nisu iscijeljeni ni promijenjeni. Životi im nisu promijenjeni. U kršćanstvu ribnjaka ima puno dobrote, puno milosrđa, ali nema sile. Problemi s kojima smo ušli, emocionalne boli i ozljede, duhovno sljepilo koje smo imali, fizički nedostaci, emocionalna patnja (tamo je druga gospođa koja je u djetinjstvu bila zlostavljana i osjeća se tako prljavo i nečisto – tu je i brat koji se drogirao i još ne može jasno misliti), sve je to doneseno na ribnjak. Našli su Božju dobrotu i milosrđe. Sada dolaze redovito, postaje odlično tamo dolaziti. Tako krasni ljudi, uživaju dolaziti na ribnjak, tako su divni. Imam puno problema i svi suosjećaju sa mnom. Ali nema sile koja mijenja. Ta udovica je došla u najužasnijem neredu, dotaknula je Božju silu i bila potpuno promijenjena.

Rečeno nam je da je njihova jedina nada da će jednoga dana – tako se priča nastavlja – anđeo sići na ribnjak u određeno vrijeme, uzburkati vodu i tko god prvi uđe u ribnjak nakon prvog gibanja vode bit će iscijeljen od koje god bolesti da je bolovao. I tako mi redovito svakog tjedna dolazimo na ribnjak i postoji neodređena, blijeda nada da bi to mogao biti taj tjedan. Kada se to dogodi – što se događa? Duh Sveti se pokrene i nešto se dogodi. Zapravo, da budemo iskreni: zbog toga sam došao na biblijski tjedan! Došao sam zbog krasnih ljudi, ali postoji moguća šansa – sada se to vjerojatno neće dogoditi – ali postoji neznatna šansa da će Bog pojaviti na jednom od ovih sastanaka. I ako sam ja jedan od sretnika koji će se probiti prvi... i ako Eileen ima vremena da položi ruke na mene i dotakne me, tada bih mogao biti iscijeljen od bilo čega. Ali otišao sam naprijed i Eileen je molila za tu osobu i drugu osobu i tada mi je dijete zaplakalo i morao sam otići sa sastanka. I nikada se nije dogodilo za mene. Možda na slijedećem biblijskom sastanku. Ili će možda doći netko drugi na neki drugi sastanak i možda ću dobiti što trebam. Ali u međuvremenu je dobro dolaziti na sastanke, tako su dragi, tako druželjubivi. I svi ležimo oko ribnjaka sa istim problemima koje imamo posljednjih deset godina. U novčanoj sam stisci, ona ima emocionalni problem, on treba iscjeljenje tijela, i svi suosjećamo jedni s drugima.

Ali nikada se ništa ne dogodi. To je kršćanstvo ribnjaka. Zvuči li poznato? Rijeka ne teče. Ne dodiruje suhe, beživotne dijelove našeg naroda.

Sada u toj situaciji Isus dolazi. U 5. stihu kaže:

Tu bijaše neki čovjek koji je bolestan ležao trideset i osam godina.

Recimo da postoji čovjek koji se zove Roger. On dolazi 38 godina. On je jedan od utemeljitelja crkve. Robovao je duhanu svih 38 godina. Svi su dragi, ne vrijeđa ih njegova navika pušenja duhana, i još vole dragog, starog Rogera iako pomalo smrdi. Naravno, nije mu dopušteno pušiti na sastanku.

Isus dolazi tom čovjeku. Ako razmislite o tome, pitanje koje mu postavlja je čudno.

6. stih:

Kad ga opazi Isus gdje leži i kada doznade da je već dugo vremena u tom stanju, reče mu: «Želiš li ozdraviti?»

Neki ljudi uživaju biti problem jer primaju puno pažnje. I tako se boje da ih nitko više neće voljeti kada postanu normalni i kada njihov problem nestane. Sviđa im se zadržati problem. Uživaju u bolesti. Uživaju u svojim emocionalnim potrebama jer im zbog toga ljudi neprestano služe. Ali čak i ako je ovaj čovjek iskreno želio biti iscijeljen... već je tako dugo u tom stanju... stvarno očekivanje je umrlo prije puno, puno godina. Izlazio je naprijed na nekim sastancima, ali se ništa nije dogodilo. Drugi ljudi su iscijeljeni, ali on nije. U njemu postoji duboka, duboka razočaranost. Iako ne bi priznao, pomirio se s tim da će uvijek ostati takav. Iako Riječ Božja govori drugačije. I onda Isus dolazi tom čovjeku. Postavlja mu ovo pitanje:

«Želiš li biti učinjen potpunim?»

U grčkom jeziku postoji predivna riječ. To je riječ «sozo». Koristi se kroz cijeli Novi zavjet, a znači biti iscijeljen od bolesti, spašen od grijeha i oslobođen od demona. «Sozo» - biti učinjen potpunim, cijelim. Evo Isusovog pitanja:

«Ako imaš tjelesnu potrebu – želiš li biti učinjen potpunim? Ako imaš problem sa demonima, ako imaš ozbiljan poremećaj osobnosti, ako imaš duboke emocionalne probleme, nesigurnosti i strah i davao ti je lagao da je to dio tvoje osobnosti – Bog kaže da nije! Želiš li biti učinjen potpunim?»

Vidite, Isus to govori. On želi od našeg kršćanstva ribnjaka napraviti rijeku života koja dotiče naciju. Ali stav onih koji leže pokraj ribnjaka mora se radikalno promijeniti. Želiš li biti učinjen potpunim? Želiš li biti učinjen cijelim?

«Nikada nisam doživio financijski blagoslov u svom životu!»

Želiš li biti učinjen potpunim?

«Nikada nisam mogao moliti!»

Želiš li biti učinjen potpunim?

«Nikada nisam mogao živjeti disciplinirano.»

Želiš li biti učinjen potpunim?

Kada je Isus postavio pitanje, čovjek je kao odgovor ponudio tri izgovora. Pogledajmo to u 7. stihu:

Gospodine – odgovori mu bolesnik – nemam nikoga.

Vidite, puno je lakše okriviti službu nego se sam uhvatiti Boga.

«Gospodine, nemam nikoga. Nema nikoga sa silom i autoritetom da ispuni moju potrebu.»

Da, ima. Zove se Isus Krist. Na raspolaganju vam je uvijek.

«Znate, nekoliko smo puta pokušali da Benny Hinn dođe u Austriju, ali nije nikada došao. Trebamo samo sjedati oko ribnjaka dok on ne dođe.»

Ne, ne trebate. Isus je već ovdje! Ako dobijete vjeru koja čini da se stvari događaju, tada u bilo koje vrijeme možete imati silu Božju.

«Što moramo učiniti da nam vršenje Riječ Božje postane zanimanje? Kako mogu svaki dan izvoditi čudesa?»

Vjerujte u Njega koga je Bog poslao! To je cijeli raspored predavanja, to je sav predmet. Usavršite se u tome i činit ćete čudesa. Jutros sam rekao nekima od vođa: prije otprilike 30 godina susreo sam malog Indonežanina koji je u Englesku došao na konferenciju. Sjedili smo u vrtu konferencijskog centra, razgovarali s njim i on mi je pričao kako je počelo probuđenje u Indoneziji. Rekao je:

«Bog mi je rekao da idem u Isusovo ime i iscijelim svakoga tko je trebao biti iscijeljen. Nisam ih pokušavao obratiti. Samo sam molio za njih, dao im iscjeljenje i rekao im da je Isus to učinio. U to je vrijeme Indonezija bila gotovo potpuno muslimanska zemlja, i to militantno muslimanska. Gotovo nikakvi kršćani se tamo nisu mogli naći. A oni koji su bili kršćani su se skrivali jer su se bojali snage Islama.»

Ali taj je čovjek izišao na ulice i jednostavno počeo iscjeljivati u Isusovo ime. Rekao je da je 2000 ljudi doživjelo silna čudesa iscjeljenja za manje od 3 tjedna. Metež i buka su zavladao čitavom regijom. Tada je došao evangelizacijski tim koji je propovijedao da Isus ne samo da iscjeljuje nego i spašava. Rekao je da je više od 250 000 Muslimana bilo spašeno i ispunjeno Duhom Svetim za 18 mjeseci. I Bog je započeo probuđenje u Indoneziji i sada više od 17% stanovništva sačinjavaju Kršćani. Bio je potreban jedan mali čovjek koji je izišao i bio rijeka. Nije čekao da se voda pokrene, nije čekao da dođe Benny Hinn, išao je van kao malo dijete i činio što je Otac rekao:

«U Isusovo ime, budi iscijeljen...»

Bože, neka sila teče...

Želiš li biti učinjen cijelim? Kada ćeš ustati?

«Gospodine, nemam nikoga!»

Kada se voda pokrene! Vidite, to znači biti zarobljen određenim vjerovanjem u Božju suverenost. Da, Bog je suveren, ali Bog je već suvereno odlučio da ne želi da itko pogine, nego da svi pristupe obraćenju. Već je objavio:

«Donio sam suverenu odluku: Bogat sam za svakoga tko Me zazove. SVAKOGA! I u Austriji 1998. Ako zazovu ime Gospodnje, neće biti razočarani.»

«Zašto ga nismo mogli istjerati, Gospode? Zašto taj čovjek nije bio iscijeljen?»

«Zašto nismo mogli?» Jedini razlog kojeg u Pismu Bog daje za neuspjeh je jednostavno nevjera.

«Zbog nevjere. Koliko još trebam biti s vama, vi nevjerni naraštaju?»

«Gospodine, nemam nikoga. Kada se voda pokrene... Baš sam tu večer odlučio ne doći na sastanak i propustio sam to!»

Njegov je treći izgovor bio:

«Čak i kada se voda pokrene, netko dođe prije mene.»

Vidite, oni su zamislili da je Bog ograničen u tome koliko može učiniti. Božja kvota za iscjeljenje za Keniju je 850 000 iscjeljenja mjesečno. Ali Božja kvota za iscjeljenje za Austriju je oko 57 godišnje.

«Ako brzo ne siđem, propustit ću to.»

Pogledajte, za Boga nema ograničenja ni granica. On je bogat svima koji Ga zazovu. On se želi ovdje pokrenuti u sili. Što je vaš izgovor? Zašto niste na nogama krećući se u sili Božjoj? Zašto se ne ispružate van? Da vidite neće li Božja sila teći kroz vaše ruke? Zašto se ne radujete svakoj prigodi da dokažete svemogućeg Boga u kojeg vjerujete?

Tada je Isus odgovorio na izgovore. Čovjek je dao tri izgovora, a Isus je dao tri kratka odgovora. Dolje u 8. stihu. Prvo što kaže je u sadašnjem imperativu (zapovjedni način). Evo kakav je to jezik: to je zapovijed i vrijeme izvršenja je SAD. Ako želite steći dojam onoga što je Isus zaista rekao, želio bih da zamislite narednika koji uvježbava vojsku kako ulazi u barake i zatiče vojnike u krevetima.

«USTAJ!»

Točno ovako to stoji na grčkom. On gleda čovjeka koji leži na svojim izgovorima:

«Vidite, zlostavljali su me kad sam bio dijete...»

«Drogirao sam se i um mi je oštećen...»

«Razvod me uništio...»

«Vidite, nikada neću moći biti ništa drugo osim ranjeni...»

«Liječnik je rekao da nema lijeka za moje fizičko stanje i ja trebam naučiti živjeti s tim.»

«USTAJ!»

To nije bio nježni, pokorni i blagi Isus. Bio je to narednik koji «drila» vojsku. Možete li Ga čuti večeras? Čuo je sve vaše izgovore zašto se ne krećete u sili Duha Svetoga i zašto ne živite onako kako Biblija kaže da možete i morate živjeti.

Čovjeka je šokirao način na koji je Isus govorio.

«Nisam nikada znao da bi On TAKO govorio...»

O, da, govori tako. USTAJ! Čovjek stoji na nogama. Nije stajao 38 godina.

«Ne mogu stajati na nogama. Nisam to učinio 38 godina. Tako je nestvarno. Osjećam se tako nesigurno.»

On gleda krevet koji ga mami, krevet na kojem je ležao 38 godina gdje su svi vjernici dolazili i tješili ga svakog vikenda.

«O, ti tako jako patiš...»

«Ležao sam 38 godina. Ne mogu stajati na svojim vlastitim nogama!»

«O, DA, MOŽEŠ.»

I dok je on tako gledao krevet razmišljajući kako da se vrati i opet legne, Isus mu daje drugu zapovijed. I ta je u sadašnjem imperativu:

«SLOŽI SVOJU POSTELJU!»

Tada mu Isus izdaje i treću zapovijed. Ovo je samo moja prljava mašta, ali siguran sam da se Isus tako ponašao. Vidite, posljednja zapovijed je u sadašnjem trajnom vremenu. Drugim riječima, Isus kaže:

«UČINI TO I NASTAVI TO ČINITI.»

I eto, tip stoji na nogama, trese se, a On mu govori: HODAJ! HODAJ! HODAJ! HODAJ! HODAJ! HODAJ! Hodaj i nastavi hodati ne zaustavljajući se. Isus ga je nastavio poticati da hoda oko ribnjaka, ponovno i ponovno. Ovaj kaže:

«HEJ, JA MOGU HODATI, mogu hodati, mogu hodati!»

U Ivanu, 14. poglavlje, 12. stih rečeno je ovo:

Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje u Me, i on će činiti djela koja Ja činim. Činit će i veća od ovih, jer Ja idem k Ocu.

Nije rečeno: osim u Austriji, nije rečeno: samo u Keniji... Amen?

...i on će činiti djela koja Ja činim. Činit će i veća od ovih, jer Ja idem k Ocu.

Vidite, odlukom vjere i hodanjem po toj odluci – kraljevski činovnik je morao hodati po Riječi i dok je hodao na Riječi, Riječ je učinila svoje. Došao je do vjere, vjerovao, i njegov sin koji je bio na umoru je bio iscijeljen.

Upravo kroz ovu vrstu ljudi, zbog dolaska Duha i zbog njihove vjere u Njega onako kako Ga Pisma opisuju – neprestano, ovo je također trajno vrijeme – rijeke žive vode će teći.

Želim da molite:

«Bože, daj mi priliku da dokažem Tvoju moć. Obećajem ti ovo: položiti ću ruke na svaku osobu sa potrebama koju dovedeš na moj put i bit će iscijeljena. Tjelesno, emocionalno, bit će oslobođeni od demona. Ovdje sam da vršim tvoju volju.»

Prije nego budete mogli krenuti u tom pravcu, mnogi od vas moraju ustati sa kreveta i reći:

«Gospode, predugo sam ležao na svojim izgovorima. Gledam unatrag, svaljujem krivnju na svoju prošlost, čekam da dođe pravi čovjek, pravi sastanak, pravi trenutak. Ali sada, Gospode, odlučio sam: hodati ću po vjeri. Gospode, u Austriji će biti probuđenje, silno probuđenje i Tvojom milošću učiniti ću da se to dogodi. Ne čekam da Ti to učiniš. Približavam se Tvojim milosti i tom milošću ću učiniti da se to ostvari, u Isusovo ime.»

Ustanimo. Želim da to učinimo. Ako ste na ovaj sastanak došli u nekom stanju koje je dugotrajno, tjelesno ili emocionalno, ako nosite rane ili oštećenja iz svoje prošlosti za koje osjećate da su vas na neki način osakatili otkada ste vjernik. Došli ste na sastanak, volite imati zajedništvo sa vjernicima, ali ste bili član crkve koji boravi na ribnjaku. Ali večeras ste čuli Božju Riječ, čuli ste da vam postavlja ovo pitanje:

ŽELIŠ LI BITI UČINJEN POTPUNIM?

Ako ste spremni ustati sa svog kreveta i složiti svoj krevet i hodati u Isusovom imenu i nastaviti bez prestanka hodati sa povjerenjem da će On ispuniti svoju Riječ u vama, želim da ustanete i dođete naprijed, upravo sad!

Osobne molitve nakon ovoga.